

MÔLI MÉSTERK KASZËBSCZÉGÒ PISËNKÙ

I kategoria: spòdlowé szkòłë (IV-VI)

etap I

Miluszinkô

Malińczî kwiôték na łacë
so ùczëbiony stôł;
a czemù tã tak płakôł
i co za smùtk tã miôł?

Tu przëlecała pszczółka
i wszeden miód mie wzã,
a na pòdzãkòwanie
jesz mòcno mie szturnã.

Ju nie płaczë, kwiôtëszkù!
I zorza cëchò szła
i łeczci migòtlëwé
mù z òczk pòòbcéra.

Wtim z daleka z kòscółka
pòreny bije zwón,
a rzewné nasze mëslë
przed bòszi lecą trón.

MÔLI MÉSTERK KASZËBSCZÉGÒ PISËNKÙ

I kategoria: spòdlowé szkòlë (IV-VI)

etap II

W zemi białogardzci

Na dole rzéczka szëmi,
na niebie słuńce skrzi,
a tu na lesny górze
Ptôszący spiéw grzëmi.

Ògromny òtwór prowadzi do wnątrżò górë. Przecëdny je tam ògród.
Na westrzódkù stoi wiôldzé drzéwiã. Za ògrodã rozpòscérô sã zelonô łąka,
òtoczonô wkól krzama. Tam wznôszô sã mòżny zómk, chtërnégò wieza i dak
szczerim złotã sã łiszczã.

Pewnégò dnia spùscëło sã w tã òtchlón dwóch dzyrszczich Kaszëbów. Dzëń
béł pògódny. Wtim żòlté chmùrë zakriwają mòdré niebò, srogò zriwô sã bürzò
i padô szczerozłoti grôd. Òni chcelë zbierac te skarbë, ale cos jima rzekło: Dôjta
pòkù, to je królewsczé!